

РЕШЕНИЕ

№ 5732

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13529** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба от С. В. Б., чрез процесуален представител, срещу решение № 4230/25.11.2025г. на СРС, 112-ти състав, постановено по анд № 9510/2025г. по описа на СРС, 112 с-в, с което е потвърден електронен фиш №10571053, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182, ал.2 т.3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. /сто лева/ за нарушение на чл.21 ал.2 вр. ал.1 ЗДвП. В касационната жалба и в представената допълнителна молба от 26.01.2026г. са наведени доводи за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че липсва пътен знак В26 в посочения участък, като посоченото място на нарушението попада извън границите на [населено място], като се твърди, че неправилно СРС е потвърдил ЕФ , тъй като е приел, че нарушението е доказано. Иска се обжалваното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново, с което да се отмени процесния ЕФ, като алтернативно се иска от съда да отмени решението на СРС и делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав. Претендира се присъждане разноски по делото.

Ответникът - СДВР, чрез процесуален представител, в представени по делото писмени бележки, оспорва касационната жалба като излага подробни съображения за това. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното

адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на С. В. Б. против електронен фиш №10571053, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182, ал.2 т.3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. /сто лева/ за нарушение на чл.21 ал.2 вр. ал.1 ЗДвП.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд. Установено е, че на 20.032025г. в 9.44 часа лек автомобил „Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , се движил по път втори клас, №II-18 /т.нар. Околовръстен път на [населено място]/ с посока на движение от [улица]към [улица]. В района на 31.8 километър в указаната посока на движение, автомобилът бил засечен да се движими със скорост от 70 км/ч, от която скорост е приспаднал толеранс 3% в полза на водача и скоростта се зачита като 67 км/ч. На мястото е било въведено ограничение на максимално допустима скорост на движение -40 км/ч с пътен знак В26. Нарушението е установено с техническо средство-мобилна система за видеонаблюдение CORDON M12.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразният извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

По делото е наличен протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Неоснователни са възраженията на касатора, че в решението на СРС не са обсъдени възраженията му относно пътния знак-видно от мотивите на оспорваното решение, изрично е посочено, че от

изисканата справка за наличие на ограничение на скоростта в процесния участък от пътя се установява, че в действителност на мястото е въведено ограничение на максималната допустима скорост за движение до 40 км/ч с пътен знак В26. Самата справка е приложена в материалите по делото –л.65 и сл.

Неоснователни са възраженията на касатора и относно липсата на доказателства по делото, че автоматизираната система е монтирана и калибрирана в съответствие с изискванията на Наредба №Из-2539/2012. Видно от приложенияте по делото доказателства е налице решение за одобрение на типа на уреда за измерване.

Допълнително са изложени мотиви от страна на съда относно преминалото обучение на лицето, използвало АТСС-И. И. за работа с процесния вид устройство.

Както фактическите констатации, така и правните изводи, формирани от въззивната инстанция се споделят напълно от настоящия състав, поради което не е необходимо преповтарянето им. Видно е, че по делото са събрани достатъчно доказателства, от които да бъде установено, че техническото средство е било разположено на мястото, обозначено с координати в електронния фиш, което е видно от приложения снимков материал.

Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити, съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Вярно е, че електронният фиш не съдържа реквизитите по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, включително обстоятелствата, при които е извършено нарушението, тъй като нормата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП е специална. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Поради това ЗАНН се прилага само за неуредените в закона случаи, какъвто по конкретния казус не е налице.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното решение № 4230/25.11.2025г., постановено по анд № 9510/2025г. по описа на СРС, 112 с-в, с което е потвърден електронен фиш №10571053, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя е на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182, ал.2 т.3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. /сто лева/ за нарушение на чл.21 ал.2 вр. ал.1 ЗДвП, следва да бъде потвърдено.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, което е размер от 130 до 190 лв., поради което съдът намира, че следва да присъди такова в размер близо до минимума, а именно – 70 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4230/25.11.2025г., постановено по анд № 9510/2025г. по описа на СРС, 112 с-в, с което е потвърден електронен фиш №10571053, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182, ал.2 т.3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. /сто лева/ за нарушение на чл.21 ал.2 вр. ал.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА С. В. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР, сумата от 70 /седемдесет/ евро – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: